

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 1. (1920)

FRÅN EXEKUTIVKOMITÉNS VÄRKSAMHET

Till arbetarna i Tyskland, till hela världens arbetare!

Huru de gatustrider för närvarande än må sluta, som just nu utkämpas i de tyska städerna, så bildar de händelser, som utspelas inför våra ögon, en av de mest betydelsefulla sidorna i det internationella proletariats revolutionshistoria.

Under ett och ett halvt års tid har socialdemokraternas vita regering, Karl Liebknechts och Rosa Luxemburgs mördare, systematiskt avväpnat de tyska arbetarna och beväpnat sönerna av den tyska bourgeoisin. Den vita socialdemokratin banade väg för de vita generalerna. Och då dessa vita generaler tyckte, att de var tillräckligt starka, och att den tyska revolutionen var nog demoraliserad genom den förrädiska socialdemokratin, i samma ögonblick försökte dessa vita generaler utföra en kontrarevolutionär kupp i Tyskland.

De hade dock missräknat sig. En elektrisk gnista flög genom alla Tysklands proletärer utan undantag. Eberts och Noskes fega anhang flydde från Berlin av fruktan för sina egna generaler. Men Berlins hjältemodiga proletariat sköt med en enda mäktig kraftansträngning åt sidan de vita generalernas regering, som blott några få dagar förmådde hålla sig vid makten. Generalernas kontrarevolutionära kupp gjorde ett undervärk: den öppnade ögonen även på den återstod av arbetare, som demoraliserad av den gula socialdemokratis propaganda, ännu hyst förtroende till Eberts och Noskes regering. I en väldig anstorm drevs Lüttwitz' och Kapps banditer ur staden av Berlins proletariat. Generalstrejkens flammande brand har utbredd sig över nästan hela Tyskland. Det tyska proletariatet, som trefaldigt förråddes och många gånger om bedrogs av de gula socialdemokraterna; som halshuggits av Noskes slaktare, och som förgäves blött i många bataljer, uppträdde nu såsom en jätteklass till hela bourgeoisins skräck och till överraskning för hela den småborgerliga socialdemokratin.

Allt efter som generalstrejken utvecklade sig och de tyska arbetarna grep till vapen, började de vita socialdemokraterna på nytt att försona sig med de vita generalerna. Inför kommunismens röda spöke sammanslöt sig den förrädiska socialdemokratin och den kontrarevolutionära bourgeoisin till ett enhetligt block, till en kompakt reaktionär massa. Bödeln Ebert har i morgon för avsikt att begagna sig av Baltikum-trupperna mot kommunisterna, samma trupper, som i går tvang Ebert att rymma ur Berlin. Ruhrdistriktets hjältemodiga arbetare grep makten och beväpnade sig men omringas av revolutionära trupper, som genom hunger vill tvinga dem till underkastelse. Ebert och Noske använder sig gentemot de tyska arbetarna av samma metoder, som de reaktionära tyska generalerna för tvenne årtionden sedan begagnade mot de upproriska kolonierna, vilkas innevånare betvangs genom hunger och törst. Och de rovgiriga ententeregeringarna, som bevarade en mer eller mindre formell neutralitet, då saken rörde sig om ett inbördeskrig, då regeringarna Ebert och Kapp bekämpade varandra, är nu beredd att mobilisera synnerligen reaktionära trupper för att med dem intränga i Tyskland och komma det tyska proletariatets bödlar till hjälp i kampen mot den annalkande proletära revolutionen.

Trots allt detta utvecklar sig den proletära rörelsen i Tyskland med beundransvärd hårdnackenheter. De tyska arbetarna håller redan tre stora landområden sin hand. De tyska arbetarna har skaffat sig vapen. Det är huvudsaken. Och det finns ingen makt i världen, som skulle kunna återtaga dessa vapen ur de tyska arbetarnas händer, alldenstund de insett, att militärdiktatur blir den oundvikliga följd, om arbetarna ännu en gång avväpnas. Tysklands röda armé kom till under oerhörda svårigheter. Men trots allt växer den, injagande fruktan hos proletariatets förtryckare och till glädje för alla länders arbetare. Skapandet av en röd armé på stående fot, om än till att börja med fåtalig, är av oerhörd betydelse för utgången av den

proletära revolutionen i Tyskland. En icke mindre framgång har vunnits därigenom, att lantarbetare och soldater i stor mängd ansluter sig till städernas upproriska proletariat, rustar sig och skyndar städernas förtrupper till hjälp såsom reserv.

Tysklands borgarkrig skall icke sluta, förr än segern är i arbetarnas händer. Varken ett nytt förräderi av fackföreningsledarna, icke heller ruttna kompromisser, uttänkta av de oavhängigas högra flygel, som i intet avseende skiljer sig från Scheidemännen, kan rädda bourgeoisins makt. Lärdomen var för åskådlig, angreppet, som hela det arbetande Tyskland satte i gång, var för mäktigt. ArbetareTysklands väg till makten är törnbeströdd. Bourgeoisin och dess tjänare, de vita socialdemokraterna, gör hårdnackat motstånd. Likväl kan intet rädda det borgerliga härraväldet. Även i Tyskland har bourgeoisins tron börjat vackla. Även om de franska och engelska kapitalisterna i morgon skickar ut sina trupper för att tämja de tyska arbetarna, skall de dock i övermorgon med förskräckelse upptäcka, att de utsända soldaterna fraterniserar med de tyska arbetarna.

De franska och engelska kapitalisternas ingripande skall såsom ett eko föra kommunismens våg till England och Frankrike och blott påskynda mognandet av den proletära revolutionen i dessa länder. Bourgeoisin kan icke undkomma sitt öde. Den proletära revolutionen och upprättandet av sovjetmakt i hela Europa är lika oundviklig, som morgon följer på mörk natt.

Vad har försöket till kontrarevolutionär kupp lärt Tysklands och alla länders arbetare? Med bjärt tydlighet har detta försök åter och återigen bevisat, hur rätt den kommunistiska internationalen haft, då den upprepade gånger förklarat: under ett borgarkrigs första epok är blott tvenne diktaturer möjliga. Antingen proletariatets diktatur, som befriar hela mänskligheten och omgestaltar hela livet på kommunistisk grund; eller den mest reaktionära och brutala borgerliga och militärdiktatur, som drager till snaran om arbetarklassens hals och invecklar mänskligheten i nya krig. Antingen den ena eller den andra, av dessa diktaturer. Något tredje gives icke.

Tack vare den tyska socialdemokratins förräderi har den tyska revolutionen gått i en cirkelgång. Under loppet av halvtannat år steg för steg nedåt. Men nu är bågaren tömd ända till dräggen. Den tyska arbetareklassen har funnit sin nya ledstjärna. Den tyska revolutionen fortskrider åter i uppåtgåendets tecken och skall slutligen vinna den fullständiga segern.

Sovjetmaktens seger i Tyskland driver med gigantisk kraft fram den proletära revolutionen i alla länder. Det blivande förbundet mellan tvenne sovjetrepubliker – Ryssland och Tyskland – stärker båda och öppnar för de tyska och ryska arbetarna vägen till reglerandet av det sociala livet och till folkens räddning från hungersnöden. De båda sovjetrepublikernas förbund skall bliva den kolossala magnet, som drar till sig alla proletärerers hjärtan i hela världen. Och till de båda sovjetrepublikernas förbund skall nya länder undan för undan ansluta sig, i vilka proletariatets diktatur kommer att segra.

Tysklands arbetare! Ni inser nu alla, vart den vita socialdemokratins politik leder. Ni ser fullt och klart, huru Scheidemann och Ebert har utlämnat Eder åt den tyska bourgeoisin. Ni ser nu, hur de av Ebert och Scheidemann utskickade banditerna nedskjuter icke endast kommunister, utan också, såsom i Adlershof, socialdemokratiska arbetare, som med vapen i hand vill kämpa mot reaktionen. *Rusta eder, tyska proletärer!* Överallt, varest ni kan finna vapen, bemäktiga er dem! *Upprätta arbetar- och bonderåd!* De nu rådande förhållandena skall blåsa nytt liv i dessa råd. Den gula socialdemokratien skall icke längre kunna strypa råden, som den gjorde för ett år sedan. *Låt eder röda armé stå beredd!* Skaffa er överallt, var det är möjligt, röda trupper utan ett ögonblicks dröjsmål. Fortsätt att tränga framåt under kommunismens banér och deras, som hjälper er, icke med ord, utan med handling. Striden skall först då vara utkämpad, när ni har förintat denna regering av socialförrädare och borgerliga agenter. Att nu låta socialdemokraterna sitta kvar vid makten, det skulle förvisso betyda detsamma som att inom

närmaste framtid vänta på en ny kontrarevolutionär kupp av Wilhelms generaler – men denna gång bättre genomtänkt, bättre förberedd, bättre organiserad och, i intimt förbund med socialförrädarna, redan krönt med framgång.

Österrikes arbetare! Skall ni verkligen vänta, tills även er Lüttwitz och Kapp, utledsna på sina ögontjänare, förjagar dem och upprättar sabeldiktatur? Skall ni verkligen vänta, tills godsägarnas och borgarnas söner blivit ännu bättre beväpnade och ännu grundligare avväpnat er, för att med ännu större kraft än folkfienderna i Tyskland kunna angripa er?

Arbetare i ententens länder! Arbetare i Frankrike, England, Belgien, Italien! Ge noga akt på de makthavande i ert land! Vet: de har för avsikt att krossa den segrande proletära revolutionen i Tyskland. Vet: Det finnes intet förräderi, ingen nedrighet, som de imperialistiska maktinnehavarna icke vore i stånd att för att söndertrampa den tyska revolutionen. Hjälp edra bröder, de tyska arbetarna! Klargör för hela världen och framför allt för de härskande klasserna i edra egna land genom upprop, aktioner, förberedelser, att icke tillåta Englands, Frankrikes och Belgiens kapitalister att krossa Tysklands arbetare.

Soldater i Frankrike, England och Belgien! Om man skickar er mot edra bröder, de revolutionära tyska arbetarna, om man tvingar er att rikta bajonetterna mot de hungrande tyska proletärerna, mot deras hustrur och mödrar, så vänd dessa bajonetter mot er egen borgerliga överhet, gå över på de upproriskas sida, fraternisera med dem. Betänk, att det gives ingen större förbrytelse för en ärlig arbetare än att fläcka sina händer med ett annat lands arbetares blod. Vet: de tyska arbetarna kämpa för bröd, fred och frihet. Vet: kriget tager först då slut, när vi med järnhand krossar kapitalisternas makt.

Med återhållen andedräkt följer arbetarna i alla länder de tyska proletärernas ärofulla kamp. Hela världens arbetaremassor tänker med kärlek på den under våra ögon vaknande proletära revolutionen i Tyskland.

Leve den sista avgörande kampen!

Leve den proletära revolutionen i Tyskland och hela världen!

Kommunistiska Internationalens Exekutivkomité.

(Ur ”Kommunistiska Internationalen”, N:o 10.)

Innehållförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)